

Munkács, 1885. augusztus 17. – Budapest, 1949. március 26.

Édesapja szikvízüzem-tulajdonos. Gyermeke a fővárosban érettségizett, majd a Királyi Magyar Tudományegyetemen szerzett jogi doktorátust. 1913-ban Kőbányán nyitott ügyvédi irodát. Az első világháborúban katona volt, 1915-ben orosz fogságba esett. 1919-ben belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba, 1933-tól a kőbányai végrehajtó bizottság tagja. 1925-ben beválasztották a fővárosi törvényhatósági bizottságba. 1941-ben a jogfosztó törvények alapján elvesztette mandátumát. Ügyvédként, mint a szocialista jogászok szervezetének tagja, rendszeresen védte a munkásokat politikai és munkaügyi perekben. 1937-től a Természetbarátok Turista Egyesülete kőbányai osztálya vezetője. 1945. június 24-étől a Dunántúl képviselője az Ideiglenes Nemzetgyűlésben. 1945–1949 között a Budapest X. kerületi nemzeti bizottság, majd újra a fővárosi törvényhatósági bizottság tagja, dolgozott a fővárosi törvény megalkotására kiküldött különbizottságban. Az SZDP városházi frakciója intézőbizottságának is tagja volt.